

Drept comercial - Proba teoretica - Tribunal

- 1 În jurisprudența CEDO, retragerea unei licențe de desfășurare a unor activități comerciale poate reprezenta:**
- A. o lipsire de proprietate de facto;
 - B. o măsură de reglementare a folosinței proprietății;
 - C. o expropriere formală a unor active ale societății ce desfășura respectiva activitate comercială.
-
- 2 În jurisprudența CJUE, s-a apreciat că art. 17 alin. 1 din Regulamentul UE nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 trebuie interpretat în sensul că o persoană fizică care, în temeiul unui contract financiar pentru diferențe încheiat cu o societate de brokeraj, efectuează operațiuni pe piața internațională de schimb valutar FOREX (Foreign Exchange) prin intermediul acestei societăți trebuie calificată drept „consumator”, în sensul acestei dispoziții:**
- A. dacă încheierea acestui contract nu ține de activitatea profesională a acestei persoane, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere;
 - B. numai dacă încheierea acestui contract ține de activitatea profesională a acestei persoane, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere;
 - C. în funcție de activitatea profesională a acestei persoane, fiind relevante, în principiu, eventualele cunoștințe sau expertiza persoanei respective în domeniul instrumentelor financiare ori comportamentul său activ în cadrul unor astfel de operațiuni.
-
- 3 În interpretarea dispozițiilor art. 105 alin. 1 și 2 din Legea nr. 85/2014:**
- A. administratorul/lichidatorul judiciar are atribuția de a verifica pe fond creanțele bugetare constatate prin titluri executorii, contestate în termenul legal în fața instanței specializate;
 - B. administratorul/lichidatorul judiciar are dreptul de a verifica creanțele bugetare constatate prin titluri executorii sub aspectul întinderii, pentru a stabili dacă acestea sunt anterioare sau ulterioare deschiderii procedurii de insolvență a debitoarei;
 - C. aspectele care țin de stingerea parțială sau totală a creanței ori de intervenirea prescripției extinctive, nu se înscriu în sfera atribuțiilor de verificare pe care le realizează practicianul în insolvență.
-
- 4 Între profesioniști:**
- A. în toate cazurile, instanța este în drept a aprecia dacă trebuie să atribuie o credibilitate mai mare registrelor uneia dintre părți;
 - B. înscrisul sub semnătură privată, care constată un contract sinalagmatic, are putere doveditoare numai dacă a fost făcut în atâtea exemplare originale câte părți cu interese contrare sunt;
 - C. registrele acestora, întocmite și ținute cu respectarea dispozițiilor legale, pot face între aceștia deplină dovadă în justiție, pentru orice fapte.
-
- 5 În materia asocierii în participație:**
- A. bunurile aduse în asociere devin proprietate comună, cu excepția situației în care asociații au convenit altfel;
 - B. convenția părților determină întinderea și condițiile asocierii, precum și limitele răspunderii asociaților față de terți;
 - C. terțul este ținut exclusiv față de asociatul cu care a contractat, cu excepția cazului în care acesta din urmă a declarat calitatea sa la momentul încheierii actului.
-
- 6 În cazul contractului de leasing financiar:**
- A. aflat în derulare la data deschiderii unei proceduri de insolvență a utilizatorului și menținut pe tot parcursul procedurii, creanțele curente vor fi înscrise în tabelul de creanțe drept creanțe privilegiate, finanțatorul având un drept de ipotecă legală asupra bunului;
 - B. poate avea calitatea de finanțator orice persoană fizică sau juridică, română sau străină;
 - C. utilizatorul are dreptul de acțiune directă asupra furnizorului, în cazul reclamațiilor privind livrarea și calitatea, finanțatorul fiind exonerat de orice răspundere.

7 În materia contractului de cont bancar curent:

- A. părțile pot conveni ca soldurile active și pasive să nu se compenseze reciproc;
- B. denunțarea contractului se poate face numai cu respectarea unui termen de preaviz care nu poate fi niciodată mai mic de 15 zile;
- C. dreptul la acțiunea în restituirea soldului creditor rezultat la închiderea contului curent din inițiativa instituției de credit se prescrie în termen de 3 ani de la data notificării închiderii acestui cont prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire la ultimul domiciliu sau sediu adus la cunoștința instituției de credit.

8 În cadrul contractelor încheiate între profesioniști și consumatori:

- A. evaluarea naturii abuzive a clauzelor se va face întotdeauna și prin raportare la calitatea obiectului principal al contractului de a satisface cerințele de preț și de plată;
- B. sunt abuzive stipulațiile care dau dreptul profesionistului să modifice unilateral, fără acordul consumatorului, clauzele privind caracteristicile produselor și serviciilor care urmează să fie furnizate sau termenul de livrare a unui produs ori termenul de executare a unui serviciu;
- C. părțile pot conveni restrângerea dreptului consumatorului de a pretinde despăgubiri în cazurile în care profesionistul nu își îndeplinește obligațiile contractuale, fără, însă, să poată anula acest drept.

9 Asigurarea de răspundere civilă:

- A. este obligatorie pentru transportatorul de bagaje;
- B. naște, pentru asigurător, obligația de a plăti o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde potrivit legii față de terțele persoane prejudiciate, mai puțin pentru cheltuielile făcute de asigurat în procesul civil;
- C. crează pentru asigurător obligația de plată a indemnizației chiar dacă riscul asigurat a fost produs cu intenție de către un membru din conducerea persoanei juridice asigurate.

10 În materia insolvenței, se efectuează citarea prin Buletinul Procedurilor de Insolvență:

- A. a participanților la proces, de naționalitate sau cetățenie română, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate;
- B. în toate cazurile, pentru persoanele împotriva cărora s-a introdus o acțiune în temeiul dispozițiilor art. 169 din Legea 85/2014;
- C. a creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală, care a formulat acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor.

11 Mandatul administratorilor statutari:

- A. este suspendat de drept în cazul formulării unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței împotriva persoanei juridice administrate de aceștia;
- B. încetează de la data desemnării administratorului special;
- C. este limitat la actele de gestiune curentă de la data desemnării administratorului special.

12 Termenul de 3 luni de la data deschiderii procedurii, în care administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunțe închirierile neexpirate, reprezintă:

- A. un termen de decădere;
- B. un termen de prescripție;
- C. un termen de recomandare.

13 În condițiile Legii nr. 85/2014, este obligatorie fixarea unei cauțiuni:

- A. în cazul cererilor de instituire a măsurilor asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor împotriva cărora s-a formulat o cerere de antrenare a răspunderii;
- B. în cazul contestațiilor formulate de administratorul special în cadrul procedurii insolvenței;
- C. în cazul formulării unei propuneri de înstrăinare de bunuri din averea debitorului, grevate de cauze de preferință.

14 Președintele consiliului de administrație a unei societăți constituite potrivit Legii 31/1990:

- A. poate fi revocat numai de către consiliul de administrație;
- B. poate încheia cu societatea un contract de muncă;
- C. poate fi numit de adunarea generală ordinară.

15 În cazul divizării unei societăți constituite potrivit Legii 31/1990:

- A. administratorii societății răspund civil față de creditorii acesteia pentru neregularitățile comise în pregătirea și realizarea divizării;
- B. divizarea produce efecte, în cazul constituirii unei societăți noi, de la data înmatriculării în registrul comerțului a noii societăți;
- C. acțiunile sau părțile sociale la una dintre societățile beneficiare pot fi schimbate pentru acțiuni la societatea divizată, deținute de către societatea divizată.

16 Societatea constituită potrivit Legii 31/1990 se dizolvă:

- A. prin pronunțarea unei hotărâri de deschidere a procedurii generale a insolvenței;
- B. prin realizarea obiectului de activitate;
- C. prin hotărârea adunării generale ordinare a societății.

17 În raporturile dintre profesioniști:

- A. termenul de plată poate fi mai mic de 15 de zile calendaristice de la data prestării serviciului;
- B. părțile pot conveni ca emiterea facturii să se facă în 30 de zile de la data prestării serviciului;
- C. dacă termenul de plată nu a fost prevăzut în contract, dobânda penalizatoare curge din ziua primirii de către debitor a cererii de plată.

18 Firma:

- A. poate fi înstrăinată separat de fondul de comerț la care este întrebuințată, fiind element distinct al acestuia;
- B. radiată din registrul comerțului este, în toate cazurile, indisponibilă pentru o perioadă de 2 ani de la data radierii;
- C. unei sucursale din România a unei societăți străine va trebui să cuprindă și mențiunea sediului principal din străinătate.

19 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că:

- A. urmare a reglementării procedurii de citare a părților și de comunicare a oricăror acte de procedură prin Buletinul procedurilor de insolvență, liberul acces la justiție devine iluzoriu, fiind condiționat de existența abonamentului la Buletinul procedurilor de insolvență;
- B. creditorii, prin organele acestora, pot adopta, dacă apreciază oportun, decizii manageriale în ceea ce privește activitatea debitorului;
- C. citarea și comunicarea actelor prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în însuși specificul procedurii insolvenței și au drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia, iar obligațiile corelative ce decurg pentru părți în acest caz nu pot fi privite ca aducând o restrângere a dreptului de proprietate ori a dreptului la apărare, atât timp cât părțile au posibilitatea, pe de o parte, să participe la termenele fixate de judecătorul-sindic și să consulte dosarul în vederea cunoașterii tuturor actelor de procedură depuse la acesta.

20 În cadrul opoziției la somația de executare a unui bilet la ordin:

- A. debitorul va putea opune întotdeauna posesorului unui bilet la ordin excepțiile întemeiate pe raporturile lui personale cu posesorii anteriori;
- B. excepțiile pot fi invocate numai în fața primei instanțe, până la primul termen cu procedura legal îndeplinită;
- C. sunt admise doar termene de grație judecătorești.

21 Judecătorul este incompatibil de a judeca:

- A. când este căsătorit cu fratele sau sora soțului reprezentantului unei părți;
- B. dacă, atunci când este investit cu soluționarea unei căi de atac, soțul său a avut calitatea de procuror, la judecarea altei pricini, în fața primei instanțe;
- C. când soțul său a reprezentat partea la judecarea altei pricini, în fața altei instanțe.

22 Într-un proces înregistrat pe rolul instanței la data de 15.12.2018, încheierea prin care prima instanță a respins ca inadmisibilă o cerere de intervenție:

- A. nu se poate ataca decât odată cu fondul;
- B. poate fi atacată cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă, instanța de apel pronunțând o hotărâre susceptibilă de recurs;
- C. poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă.

23 Neinvocarea de către părât a necompetenței teritoriale de ordine publică:

- A. obligă instanța să se declare competentă;
- B. nu împiedică instanța să invoce excepția necompetenței sale teritoriale;
- C. împiedică reclamantul să invoce necompetența teritorială de ordine publică a instanței la primul termen de judecată.

24 În cazul unor cereri de primă instanță, una de competența judecătoriei, iar cealaltă de competența tribunalului, conexate la tribunal, în caz de disjungere motivat de faptul că doar una este în stare de judecată:

- A. tribunalul rămâne competent să soluționeze ambele cereri;
- B. cererea de competența judecătoriei va fi restituită acesteia, apreciindu-se că nu mai subzistă motivele pentru care a operat prorogarea de competență;
- C. judecătoria va soluționa ambele procese, fiind instanța mai întâi investită.

25 Nulitatea decurgând din redactarea și promovarea unei cereri de chemare în judecată de către un reclamant persoană juridică, prin mandatar persoană juridică:

- A. nu poate fi acoperită prin semnarea și însușirea cererii de chemare în judecată de către reprezentantul legal al persoanei juridice, deoarece încălcarea dispozițiilor referitoare la reprezentarea procesuală reprezintă unul din cazurile de nulitate necondiționată de existența unei vătămări;
- B. poate fi acoperită dacă reprezentantul legal al reclamantului a semnat și și-a însușit cererea de chemare în judecată în termenul acordat de instanță pentru complinirea lipsurilor;
- C. nu poate fi acoperită prin semnarea și însușirea cererii de chemare în judecată de către reprezentantul legal al persoanei juridice deoarece, în acest caz, instanța nu are posibilitatea de a acorda un termen pentru acoperirea lipsurilor.

26 Intervine sancțiunea nulității atunci când:

- A. în cuprinsul citației transmisă reclamantului nu este menționată taxa judiciară de timbru, într-o acțiune referitoare la protecția drepturilor consumatorului;
- B. citația nu a fost înmănată cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată, chiar dacă partea s-a prezentat în fața instanței și nu a cerut amânarea cauzei;
- C. o cerere incidentală a fost formulată de o persoană lipsită de capacitate procesuală.

27 Spre deosebire de renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată, achiesarea la hotărâre:

- A. nu poate determina obligarea apelantului ori recurentului la plata cheltuielilor de judecată;
- B. nu presupune niciodată acordul părții adverse;
- C. dacă intervine în fața instanței de apel nu conduce la anularea hotărârii primei instanțe.

28 Ordinea corectă de soluționare a excepțiilor este:

- A. excepția litispendenței, excepția conexității, excepția perimării;
- B. excepția perimării, excepția litispendenței, excepția conexității;
- C. excepția litispendenței, excepția perimării, excepția conexității.

29 Cererea reconvențională:

- A. formulată de reclamant față de cererea reconvențională a pârâtului inițial este admisibilă;
- B. se judecă în toate cazurile împreună cu cererea principală;
- C. se depune cel mai târziu la primul termen de judecată, dacă întâmpinarea nu este obligatorie.

30 Executarea provizorie judecătorească:

- A. nu este nevoie să fie solicitată în mod expres de către parte;
- B. nu poate fi solicitată pentru prima oară în apel;
- C. poate fi acordată și într-o cauză privind obligația de întreținere între soți.

31 Reprezintă încălcare a principiului neînrautățirii situației în propria cale de atac:

- A. atunci când ambele părți au declarat apel împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a admis ambele apeluri, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea ca nefondată;
- B. atunci când, în judecata apelului declarat de către reclamant împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a invocat din oficiu excepția autorității de lucru judecat, a admis apelul, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea pentru autoritate de lucru judecat;
- C. atunci când ambele părți au declarat apel împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a respins apelul pârâtului, a admis apelul reclamantului, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea ca nefondată.

32 Recursul:

- A. este o cale de atac extraordinară, devolutivă, de reformare;
- B. nu se poate exercita niciodată atât timp cât partea are deschisă calea de atac a apelului;
- C. se judecă cu prioritate în raport cu revizuirea.

33 Apelul incident:

- A. poate fi formulat de intimatul-pârât din apelul principal împotriva intimatului – intervenient, atunci când intimatul – pârât urmărește schimbarea hotărârii primei instanțe cu privire la cererea de intervenție;
- B. rămâne fără efect dacă apelul principal este respins pentru lipsa calității procesuale active în apel a apelantului principal;
- C. declarat de intervenientul accesoriu va fi respins ca neavenit dacă apelul principal, declarat de partea în favoarea căreia a intervenit la fond intervenientul accesoriu, a fost respins ca nefondat.

34 Este inadmisibilă contestația în anulare prin care se invocă:

- A. nelegala citare a contestatorului care susține că a pierdut termenul de declarare a apelului motivat de faptul că hotărârea i-a fost comunicată la aceeași adresă greșită la care a și fost citat în cursul procesului, proces în cadrul căruia nu s-a prezentat la niciun termen de judecată;
- B. nelegala citare a contestatorului, în cazul în care acest motiv a fost invocat pe calea recursului, fiind respins motivat de faptul că erau necesare cercetări de fapt;
- C. greșita anulare a recursului ca netimbrat, deși dovada achitării taxei judiciare de timbru se regăsea la dosar, în plicul cu care fusese expediată către instanță respectiva cale de atac.

35 Cererea de refuz a executării în România a unei hotărâri judecătorești pronunțată într-un stat membru UE, în materie civilă și comercială, potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 1215/2012, este de competența în primă instanță a:

- A. judecătoreiei;
- B. tribunalului;
- C. curții de apel;

36 Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului:

- A. în cazul în care acțiunea a fost anulată ca insuficient timbrată;
- B. în cazul în care reclamantul a renunțat la judecată după comunicarea cererii de chemare de judecată către pârât, dar înainte de primul termen de judecată;
- C. în cazul în care reclamantul a renunțat la judecata cererii de divorț.

37 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că în cazul strămutării repetate a judecării acțiunii de fond, instanța competentă teritorial să judece cererea de ordonanță președințială în legătură cu respectiva acțiune este:

- A. instanța determinată potrivit regulilor generale;
- B. instanța în favoarea căreia s-a strămutat prima dată judecata fondului cauzei;
- C. instanța în favoarea căreia s-a strămutat judecata fondului cauzei pentru a doua oară, deoarece a operat prorogarea legală de competență.

38 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României, cu privire la textele legale care reglementează obligativitatea reprezentării și asistării părților prin avocat, în calea de atac a recursului, respectiv obligativitatea redactării cererii de recurs, precum și exercitarea și susținerea recursului numai prin avocat, a reținut că:

- A. scopul urmărit de legiuitor prin instituirea obligației persoanelor fizice de a fi asistate sau reprezentate de avocat la redactarea cererii și motivelor de recurs, precum și în exercitarea acestuia, nu a fost unul legitim;
- B. opțiunea legiuitorului pentru măsura reprezentării și asistării de avocat în etapa recursului nu a fost necesară pentru atingerea scopului urmărit;
- C. această măsură, astfel cum a fost reglementată, nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general invocat și cel individual.

39 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. dreptul la acțiune sau de recurs trebuie să se exercite din momentul în care părțile interesate pot cunoaște efectiv hotărârile judecătorești care le impun o obligație sau care ar putea aduce atingere drepturilor sau intereselor lor legitime; notificarea, în calitate de act de comunicare între organul jurisdicțional și părți servește la luarea la cunoștință a deciziei instanței, precum și fundamentele care o motivează, după caz, pentru a permite părților de a o recura;
- B. „dreptul la o instanță” cuprinde mai multe aspecte, printre care dreptul la acces și egalitatea armelor, care impune un echilibru just între părți, iar aceste principii se aplică, în parte, în domeniul specific al semnificației și notificării actelor juridice către părți;
- C. instanțele naționale nu au dat dovadă de un formalism incompatibil cu litera și spiritul art. 6 paragraful 1 din Convenție și nu au adus atingere nejustificată dreptului societății reclamante de acces la o instanță pentru determinarea „drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil”, în cazul în care au respins o contestație în anulare motivat de faptul că notificarea prin afișare avea un temei legal în dreptul intern.;

40 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

- A. în cadrul cooperării dintre Curte și instanțele naționale instituite, necesitatea de a ajunge la o interpretare a dreptului Uniunii care să îi fie utilă instanței naționale impune definirea de către aceasta din urmă a cadrului factual și normativ în care se încadrează întrebările adresate sau cel puțin explicarea ipotezelor de fapt pe care se întemeiază aceste întrebări;
- B. este necesar, dar nu indispensabil ca instanța națională să ofere, în însăși decizia de trimitere, un minim de explicații cu privire la motivele care au stat la baza alegerii prevederilor dreptului Uniunii a căror interpretare o solicită, precum și cu privire la legătura pe care o stabilește între aceste prevederi și legislația națională aplicabilă litigiului cu care este sesizată;
- C. informațiile cuprinse în deciziile de trimitere, cum ar fi „expunerea motivelor care au determinat instanța de trimitere să aibă îndoieli cu privire la interpretarea sau validitatea anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii, precum și legătura pe care instanța de trimitere o stabilește între aceste dispoziții și legislația națională aplicabilă litigiului principal” sunt destinate numai să permită Curții să dea răspunsuri utile.

41 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că:

- A. o clauză afectată de o împrejurare excepțională, ulterioară încheierii contractului și care, astfel, determină un dezechilibru vădit între prestațiile contractanților este, în mod implicit, abuzivă, de natură a determina nulitatea acesteia;
- B. impreviziunea în contracte nu are nici un element de contingență cu situația economico-financiară a debitorului, ea circumscriindu-se exclusiv echilibrului dintre prestațiile contractuale ale părților;
- C. reglementarea unei situații de intervenire a imprevizunii care valorifică o anumită diferență de curs valutar ce se cantonează în sfera riscului inerent, respectiv 20%, este proporțională cu scopul legitim urmărit, astfel încât nu reprezintă o încălcare a art.44 din Constituție și, implicit, ale art.147 alin. 4 din Constituție, ca urmare a respectării exigențelor constituționale referitoare la relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune, stabilit prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016.

42 În cadrul procedurii de insolvență a debitorului D SRL, creditorul A SRL a formulat contestație la tabelul preliminar de creanțe, criticând înscrierea creditorului B SRL în acest tabel cu o creanță garantată în cuantum de 2.180.000 lei.

În motivarea contestației sale a arătat că această înscriere s-a făcut doar pentru a se putea controla procedura respectivă de insolvență, creanța admisă de 2.180.000 lei reprezentând mai mult de 50% din pasivul debitorului D SRL; că debitorul D SRL are, la rândul său, calitatea de creditor a lui B SRL cu o creanță în cuantum de 2.400.000 lei, așa cum rezultă din tabelul definitiv de creanțe întocmit în cadrul procedurii de insolvență a lui B SRL. Apreciază contestatorul A SRL că înscrierea debitoarei D SRL la masa credală a lui B SRL a fost eronat admisă, aceasta reprezentând un fapt prejudiciabil pentru toți creditorii lui D SRL și că practicianul în insolvență cu rea voință sau din neglijență nu a invocat compensarea legală.

În cauză, au formulat întâmpinare creditorul B SRL și administratorul judiciar al debitorului D SRL, solicitând respingerea contestației, întrucât A SRL nu are calitatea de a solicita, pe calea contestației, compensarea creanțelor reciproce între el, B SRL, și debitorul D SRL, iar debitorul a renunțat tacit la compensație în momentul formulării cererii de înscriere la masa credală a lui B SRL.

Analizând cauza, Tribunalul va dispune:

- A. admiterea contestației, cu consecința înlăturării lui B SRL din tabelul de creanțe, reținând că este admisibilă invocarea compensației legale a datoriilor reciproce dintre un creditor înscris la masa credală și debitorul aflat în insolvență, de către un alt creditor îndreptățit să participe la procedură, dacă acesta din urmă poate dovedi prejudiciul cauzat prin refuzul sau neglijența debitorului insolvent și a practicianului în insolvență în exercitarea acestui drept;
- B. respingerea contestației, reținând că debitorul a renunțat tacit la compensație în momentul formulării cererii de înscriere la masa credală a lui B SRL;
- C. respingerea contestației, reținând că A SRL nu are calitatea de a solicita, pe calea contestației, compensarea creanțelor reciproce între un creditor înscris la masa credală și debitorul aflat în insolvență.

43 Prin contestația formulată, creditoarea X SRL a contestat înscrierea sa la masa credală a debitoarei Y SRL cu o creanță chitografară, în cuantum de 180.000 lei, arătând că deține o creanță garantată ce derivă dintr-un credit acordat societății debitoare, garantat atât cu ipotecă asupra imobilului proprietatea administratorului statutar, cât și prin emiterea unui bilet la ordin de către debitoare, avalizat de către administratorul statutar.

Administratorul judiciar al debitoarei a formulat întâmpinare, prin care a arătat că administratorul statutar a formulat contestație împotriva actelor de executare pornite în baza biletului la ordin și că, de altfel, prin contractul de ipotecă s-a prevăzut o valoare a bunului imobil ipotecat de 120.000 lei. Judecătorul sindic a hotărât:

- A. admiterea contestației creditoarei X SRL și, pe cale de consecință, înscrierea acesteia în tabelul creditorilor cu o creanță garantată în cuantum de 180.000 lei;
- B. admiterea în parte a contestației creditoarei X SRL și, pe cale de consecință, înscrierea acesteia în tabelul creditorilor cu o creanță garantată în cuantum de 120.000 lei și cu o creanță chitografară în cuantum de 60.000 lei;
- C. a respins ca nefondată contestația creditoarei X SRL împotriva tabelului preliminar al creanțelor.

44 Prin acțiunea înregistrată pe rolul instanței, reclamanta A SRL a solicitat în contradictoriu cu B SRL anularea contractului de vânzare cumpărare din 27.06.2019 încheiat între A SRL, în calitate de vânzătoare și B SRL, în calitate de cumpărătoare.

În motivarea cererii sale a arătat că acest contract a fost încheiat în numele său de fostul administrator, numitul X, care nu mai avea puterea de a reprezenta societatea, întrucât mandatul acestuia fusese acordat pentru perioada 30.11.2014- 30.11.2018, aspect ce rezulta cu ușurință din consultarea informațiilor în Registrul Comerțului.

A arătat, de asemenea, că nu poate fi reținută valabilitatea mandatului administratorilor după data expirării duratei acestuia prin recurgerea la instituția mandatului aparent, întrucât acesta presupune ipoteza potrivit căreia în evidențele registrului public apar mențiuni cu privire la persoane cu mandate valabile de administratori, dar care, în realitate, sunt lovite de o cauză de ineficacitate sau sunt exercitate cu depășirea limitelor împuternicirii și pe care terții de bună-credință nu au

posibilitatea să le cunoască, acționând astfel cu convingerea că tratează cu adevăratul mandatar. Totodată, prelungirea mandatului administratorului, după limita maximă permisă de lege, ar reprezenta o modificare atât a actului constitutiv, cât și a mențiunilor existente în registrul comerțului, modificare ce trebuie la rândul ei să fie înregistrată în registrul public, așa cum prevăd

dispozițiile art. 21 lit. h din Legea nr. 26/1990, pentru asigurarea opozabilității față de terți. Pârâta B SRL a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că ea a fost de bună credință, că a cumpărat bunul după ce a aflat de intenția reclamantei de a-l vinde din consultarea unui site de publicitate, care promovează ofertele de vânzare a bunurilor de acest gen și că a plătit întregul preț.

Prin sentința pronunțată, instanța:

- A. va respinge acțiunea, reținând că pârâta B SRL a fost de bună-credință la încheierea actului, întrucât nu i-a fost prezentat un extras de informare din Registrul Comerțului din care să rezulte că numitul X nu mai avea calitatea de administrator al reclamantei și că aceasta a aflat de intenția reclamantei de a-l vinde din consultarea unui site de publicitate, care promovează ofertele de vânzare a bunurilor de acest gen;
- B. va admite acțiunea și va dispune anularea contractului de vânzare cumpărare, reținând că pârâta B SRL a fost de rea-credință la încheierea actului întrucât putea solicita un extras de informare din Registrul Comerțului din care să rezulte că X nu mai avea calitatea de reprezentant al reclamantei, mandatul acestuia fiind expirat;
- C. va respinge acțiunea, reținând că X avea calitatea de reprezentant al reclamantei, la momentul încheierii contractului nefiind publicate în Registrul Comerțului mențiunile referitoare la încetarea mandatului acestuia.

- 45 Prin cererea înregistrată la Tribunal, X SRL, în calitate de creditor majoritar al debitoarei D SRL a solicitat atragerea răspunderii patrimoniale a pârâtei A, respectiv obligarea acesteia la plata pasivului debitoarei rămas neacoperit până la concurența sumei de 578.000 lei.
- În motivarea cererii, reclamantul arată că pârâta se face vinovată de faptele prevăzute la art.169 alin.1 lit. a și e din Legea nr.85/2014, în sensul că a folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane și nu a luat măsurile ce se impuneau pentru recuperarea creanțelor de alți parteneri comerciali, lăsând să se prescrie aceste creanțe, mărind în mod fictiv pasivul debitoarei.
- Arată că, potrivit bilanței de verificare la luna iunie a anului 2015, debitoarea figura cu mărfuri în cuantum de 120.000 lei și titluri de participare în sumă de 78.000 lei, bunuri față de care pârâta a specificat că marfa a fost perisabilă, iar titlurile de participare erau înregistrate în contabilitate încă înainte de a prelua societate, însă nu a prezentat dovezi în acest sens. De asemenea, a constatat că în evidențele fiscale, debitoarea figurează cu bunuri mobile neînregistrate în contabilitatea acesteia și nepredate lichidatorului, în cuantum de 320.000 lei.
- Mai arată creditoarea că este adevărat că A nu mai figura în Registrul Comerțului ca administrator după cesiunea părților sociale și după numirea lui M în calitate de administrator, dar și după această dată A a semnat acte și a gestionat activitatea debitoarei, astfel că aceasta a avut calitatea de administrator de fapt.
- Consideră a fi întrunite condițiile prevăzute de art.1357 și art.1359 Cod civil și sunt dovedite existența prejudiciului, fapta prin care s-a contribuit la ajungerea societății în încetare de plăți, raportul de cauzalitate între faptă și prejudiciu.
- Pârâta, legal citată, a depus întâmpinare prin care a invocat excepția prescripției dreptului material de a cere antrenarea răspunderii, raportat la prevederile art.170 din Legea nr.85/2014, conform cărora acțiunea de antrenare a răspunderii prevăzută la art.169 se prescrie în termen de 3 ani, iar prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii.
- Arată că, raportat la data depunerii raportului privind cauzele și împrejurările care au dus la apariția stării de insolvență a debitoarei, 12.10.2015, termenul de prescripție s-a împlinit la 12.10.2018, reclamantul înregistrând cererea de antrenare la 13.06.2020 și că, de altfel, deschiderea procedurii s-a pronunțat la data de 23.07.2015
- Față de aceste motive, solicită admiterea excepției invocate și, pe cale de consecință, respingerea cererii ca fiind prescrisă.
- Creditoarea a formulat răspuns la întâmpinare, prin care a arătat că a luat la cunoștință despre faptele culpabile ale pârâtei după ce a văzut înscrișuri semnate de aceasta și a realizat că ea are calitatea de administrator de fapt al debitoarei.
- Prin sentință, judecătorul sindic va dispune:
- respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiunea în antrenarea răspunderii și admiterea acțiunii formulate, cu consecința antrenării răspunderii patrimoniale a pârâtei A și obligarea acesteia la plata sumei de 578.000 lei;
 - respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiunea în antrenarea răspunderii și respingerea acțiunii ca nefondată;
 - admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiunea în antrenarea răspunderii și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii ca prescrisă.

- 46 Soluționând conflictul negativ de competență ivit între Judecătoria Sectorului 4 București și Judecătoria Râmnicu Vâlcea, în legătură cu un proces vizând instituirea interdicției de a înstrăina sau greva cu orice sarcină imobilul apartament, precum și asupra oricărui imobil deținut în proprietate de către pârâți, până la achitarea împrumutului, Înalta Curte de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, a reținut că:**
- Judecătoria Sectorului 4 București este competentă, deoarece cererea de chemare în judecată se introduce la instanța în a cărei circumscripție domiciliază pârâțul, dacă legea nu prevede altfel, iar pârâții își au domiciliul în București, chiar dacă aceștia nu au invocat excepția necompetenței;
 - dispozițiile art. 131 Noul C. proc. civ. trebuie interpretate în sensul că, dacă pârâții nu au invocat excepția necompetenței teritoriale, Judecătoria Râmnicu Vâlcea trebuia să constate că este competentă tocmai pentru acest motiv, întrucât prin lege s-a urmărit ca excepția necompetenței teritoriale relative să fie lăsată doar la îndemâna pârâțului, nu și la aprecierea instanței;
 - acțiunea dedusă judecătii este o acțiune reală, guvernată de norme cu caracter de ordine publică ce reglementează materia competenței teritoriale exclusive, competență care aparține instanței în circumscripția căreia se află situat imobilul, respectiv Judecătoria Sectorului 4 București, fără a fi necesar ca pârâții să fi invocat excepția necompetenței teritoriale.
-
- 47 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă:**
- și-a reconsiderat jurisprudența în raport cu art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013, datorită reevaluării standardului de protecție pe care îl asigură art.16 alin.(1) și art.21 alin.(3) din Constituție, în sensul reducerii marjei de apreciere a legiuitorului în domeniul căilor extraordinare de atac și al sporirii garanțiilor care însoțesc accesul liber la justiție în condițiile în care și căile extraordinare de atac reprezintă un aspect al accesului liber la justiție;
 - a reținut că, din moment ce o judecată parcurge două etape procesuale devolutive (judecata în primă instanță și apelul), stabilirea de către legiuitor a unui prag valoric pentru accesul la recurs nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii;
 - a apreciat că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, iar acest tratament juridic diferit poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, în virtutea principiului separației puterilor în stat.
-
- 48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 16.03.2019, la judecătoria, reclamanta Asociația de Proprietari X I-a chemat în judecată pe pârâțul Y, solicitând obligarea acestuia la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 15.03.2014 – 15.03.2016. Judecătoria a admis în parte acțiunea, obligând pe pârât la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 15.03.2014 – 15.03.2015, respingând acțiunea în privința pretențiilor aferente perioadei 16.03.2015 – 15.03.2016. În motivare, s-a reținut că reclamanta a depus tardiv la dosar listele de plată aferente perioadei 16.03.2015 – 15.03.2016, aplicând sancțiunea decăderii în privința acestora, în baza art. 254 alin. 1 Cod procedură civilă.**
- Reclamanta Asociația de Proprietari X a formulat apel, în termen, solicitând schimbarea în parte a sentinței apelate, în sensul admiterii în întregime a acțiunii sale, invocând în susținerea pretențiilor sale toate înscrisurile depuse la prima instanță.**
- Tribunalul, la termenul de discutare a probelor:**
- încuviințează proba cu înscrisurile depuse tardiv la prima instanță;
 - respinge proba cu înscrisurile depuse tardiv la prima instanță, apreciind ca acestea nu pot fi administrate în apel;
 - respinge proba cu înscrisurile propuse, apreciind că acestea nu constituie probe noi în apel.

49 Prin încheierea din data de 15.06.2016, judecătoria a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depindea soluționarea pe fond a cauzei respective. Prin aceeași încheiere, instanța a dispus suspendarea judecării cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile. Prin sentința civilă din data de 15.03.2017 judecătoria a admis excepția perimării invocată din oficiu și a constatat perimată cererea de chemare în judecată.

În recursul declarat împotriva acestei sentințe, reclamanta a arătat că soluția este greșită deoarece instanța era obligată să repună cauza pe rol din oficiu.

Instanța de recurs:

- A. respinge recursul, arătând că în acest caz redeschiderea judecării opera doar la cerere;
- B. admite recursul, arătând că părților nu li se poate reține vreo culpă pentru rămânerea procesului în nelucrare, întrucât repunerea cauzei pe rol trebuia efectuată de instanță din oficiu;
- C. respinge recursul, arătând că interesul repunerii cauzei pe rol aparține părților, neputându-se pune această obligație în sarcina instanței.

50 Prin acțiunea înregistrată pe rolul judecătoriei reclamanta A le-a chemat în judecată pe pârâtele B și C solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei B la plata sumei de 100.000 lei și a pârâtei C la plata sumei de 50.000 lei reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a terenurilor în suprafață de 1200 m.p. și 297 m.p..

Reclamanta a arătat că printr-o hotărâre anterioară, definitivă, cele două pârâte au fost obligate să-i respecte proprietatea și posesia terenurilor, pârâta B pentru suprafața de 1200 m.p, iar pârâta C pentru suprafața de 298 m.p., astfel că cele două pârâte folosesc terenul fără drept.

Judecătoria a admis în parte cererea de ajutor public judiciar formulată de reclamantă și a dispus reducerea taxei judiciare de timbru datorate pentru cererea de chemare în judecată de la suma de 4105 lei la suma de 1000 lei.

Prin hotărârea pronunțată judecătoria a admis în parte acțiunea, a obligat pe pârâta B la plata sumei de 50.000 lei și pe pârâta C la plata sumei de 25.000 lei reprezentând despăgubiri; a obligat pârâtele, în solidar, la plata către stat a sumei de 3105 lei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâtele, invocând greșita lor obligare, la plata către stat a sumei ce a format obiectul ajutorului public judiciar.

Instanța de apel:

- A. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată, în sensul că a obligat pârâta B la plata către stat a sumei de 1035 lei și pârâta C la plata către stat a sumei de 57, 50 lei;
- B. a respins apelul;
- C. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată înlăturând din sentință mențiunea privind obligarea pârâtelor la plata către stat a sumei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei, reținând că obligația de restituire a ajutorului public judiciar către stat revine reclamantei.